

ומן הנסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בנסים הנסתרים

שְׁנֵאֲמִין בְּכָל דְּבָרֵינוּ וּמְקָרִינוּ
שְׁכָלָם נְסִים וְאִין בְּהֵם טַבַּע
וּמְנַהְגוּ שֶׁל עוֹלָם

בעז"ה בעצת אחד מהגדולים אנחנו יוצאים במיזם חדש של איסוף סיפורי ניסים, אמונה והשגחה מימי המלחמה

במיוחד בימים קשים אלו שנראה כביכול שניתנה הרשות למשחית ניתן לראות שהכל מושגח ומדוקדק מלמעלה, וכמובן גם כדי להודות על הניסים המופלאים.

כל מי שיש לו רעיון או דרך לעזור בהפצת המיזם
נשמח שיצור אתנו קשר ושכרו ישולם מן השמים

שלחו לנו את הסיפורים
emuna109@gmail.com
058-326-1816

או צרו
קשר
בטלפון

ראיתם את השגחת ה'?
בואו נשתף את כולם

שרדה 48 שעות בממ"ד כשבביתה חבורת מחבלים: "אמרתי תודה לקב"ה שהוא דואג לי" פרח פילו הייתה נצורה בממ"ד בתוך ביתה, לבד, כשבחוץ חוליית מחבלים שמנסים לפרוץ את דלת הממ"ד ללא הרף. באותם רגעים, היא החליטה לפנות לבורא עולם ולהודות לו, ממש כמנטרה, ולבסוף ניצלה מהתופת

על מעשי הטבח הנוראיים שהתרחשו בקיבוץ בארי שמענו לא מעט ולעולם לא נשכח.

בתוך כל אלה קרו גם הרבה ניסים, אחד מהם הוא סיפור ההצלה של פרח פילו שהצליחה לשרוד בממ"ד בתוך ביתה במשך 48 שעות מול חוליית מחבלים שניסתה לפרוץ אותו ללא הפסקה.

בראיון לערוץ 14, סיפרה פרח כי ב-6:30 בשבת בבוקר נשמעה אזעקה בבארי.

היא נכנסה לממ"ד ולקחה איתה שמיכה מהמיטה. לאחר זמן קצר, היא קיבלה הודעה באפליקציה של היישוב כי מחבלים מתקרבים לקיבוץ ועל כל התושבים לנעול את עצמם בחדרי הביטחון, "מפה התחילה התופת", אמרה.

פרח הוסיפה כי "אחרי כמה דקות התחילו להגיע הודעות בקבוצות של היישוב של חברים שכתבו 'פה יורים', 'בבית הזה יש מחבלים', 'בבית הזה יש פצועים'. מישהי כתבה: 'תלכו מהר לאמא שלי, הורגים אותה'. ואני לבד בתוך הממ"ד, בפאניקה ובלחץ, במחשבה שהולכים להרוג אותי."

באותה נקודה, פרח פנתה לבורא עולם בהודיה: "התיישבתי על המיטה, נשמתי עמוק והתחלתי להגיד לעצמי מנטרה, שחזרתי עליה במשך בערך 48 שעות לעצמי: 'תודה לך הקב"ה, תודה לך ה', תודה לך אלוקים, תודה לך בורא עולם ולמלאכים שלך, תודה לרבי מלובביץ' ולחסידיים שלו בכל העולם שמתפללים עלי, תודה רבה'". בתה של פרח ובעלה חזרו בתשובה והם חסידי חב"ד.

פרח נזכרה שבממ"ד יש ערכה עם תמונה של הרבי מלובביץ' וספר קטן של חת"ת (חומש, תהילים ותניא): "גיששתי בממ"ד כי היה בו חשוך לגמרי, ומצאתי את הדבר הזה והצמדתי את הערכה הזו לגוף שלי ואמרתי לרבי אתה מגן עלי, אל תזוז ממני."

"חיפשתי ומצאתי בממ"ד עוד בקבוק מים ועוד חבילת פתיבר, וחילקתי את האוכל לעצמי. שתי לגימות מים ושתי ביסקוויטים של פתיבר. מסביב יש גיהינום, ניסו לקדוח את הדלת של הממ"ד, ניסו לפוצץ את הדלת של הממ"ד, במשך כמעט 40 שעות לא הייתה הפסקה בניסיונות להיכנס לממ"ד שלי.

שמעתי קולות של דוברי ערבית במשך כל היומיים האלה, ורעשים איומים מבחוץ. ניסוגם לפוצץ לי את החלון של הממ"ד, ולא הצליחו. כלדקה היה לינס. פרח ציינה כי לפני מספר שנים הייתה מאוד לא רגועה, וביקשה מבתה שתסדר לה מנעול בדלת הממ"ד. המנעול מנע מהמחבלים להיכנס והציל את חייה.

בנה של פרח, שגר קרוב לקיבוץ בארי, התקשר לאימו ואמר שהוא בא לחלץ אותה. "אחרי כמה דקות הוא אומר לי – 'אמא תשלחי מיקום'. שלחתי לו מיקום. אחרי כמה זמן הוא אומר לי 'אמא, חברתי לכוח דובדבן עם שלושה טנקים, אנחנו באים לחלץ אותך'. בינתיים המחבלים המשיכו עם הפצצות על הממ"ד שלי מכל הכיוונים, ומהחלון אני שומעת מישהו עם מבטא ערבי צועק 'נרקיס תצא, נרקיס תצא'. התכווצתי בממ"ד והמשכתי להודות לקב"ה ולהגיד לו 'תודה רבה לך, אני מוגנת, בורא עולם, תודה רבה'. בינתיים כל הממ"ד שלי רועד מהפיצוצים."

לאחר 48 שעות ארוכות, פתחה פרח את החלון וקפצה החוצה כי הרגישה שהיא כבר לא יכולה לנשום. "אין לי מושג איך הגעתי לשם. אני חושבת שכוח עליון לקח אותי והושיב אותי על החלון, אין לי מושג איך הגעתי לשם וקפצתי החוצה. ומשם לאט לאט, בקושי עומדת על הרגליים, התחלתי להתקדם ולצעוד ברגל לכיוון השער. ראיתי ששקט ולא ראיתי אף אחד אז הלכתי."

"בדרך ראיתי בקבוק גדול של מים מינרליים, אמרתי תודה לקב"ה ושתייתי

חצי בקבוק. ואז גם ראיתי קולנועית שהמפתח בסוויץ' שלה, וגם שם חיכו לי מים, ואמרתי תודה לקב"ה שהוא דואג לי לאורך כל הדרך. ואז הגעתי לשער היישוב לחיילים שהיו שם, ודאגתי כל הזמן לבן שלי מה איתו."

מסתבר שבנה של פרח לא עזב את השטח ולחם יחד עם החיילים. "הוא רצה להגיע לממ"ד שלי אבל אמרו לו שאי אפשר כי 12 מחבלים היו נצורים אצלי בבית ובמשך יומיים הייתה מלחמה בין כוחות צה"ל למחבלים – מעל הראש שלי. כנראה שהייתה איזו טעות והחיילים לא הבינו שאני עדיין בתוך הממ"ד, אז גם לא באו לחלץ אותי כשנהיה שקט".

66

מי כעמך ישראל יועץ התקשורת ירח טוקר מגולל בפוסט מרגש מפגש שהתרחש השבת בבית הכנסת בהר שמואל בין ניצול הקיבוץ בכיסופים לבין לוחם מהקהילה שטיהר את הקיבוץ ממחבלים.

בבית הכנסת שלנו, "בית אהרן", יש את כל הסוגים. מכל הקהילות ומכל הגוונים. אבל תמיד כולנו מרגישים אותו הדבר, לא משנה אם אתה ברסלב'ער, חבדני'ק, ליטאי, חסידי ספרדי או תימני, דתי מסורתי, כולנו משפחה אחת. בחגים ובשבתות רגילות. משפחה שהיא קהילה, בית כנסת שהוא בית.

השבת, המשפחה התרחבה. דוד, אחיינו האהוב של אמנון בן הקהילה, הגיע להתארח אצלו בשבת. דוד הוא תושב כיסופים שבדרום והוא ניצל בניסים מעל הטבע מהאסון שפקד את האזור.

הוא שמע בבוקר פיצוצים וירי חי, ונכנס עם אשתו אל הממ"ד. נעלו את הדלת. עשרות המחבלים עברו בין הבתים, טבחו ופגעו בתושבי הישוב כיסופים, רבים מהם נהרגו ונחטפו כמו בכל יישובי העוטף. אל הבית שלו ניסו גם להיכנס אבל בחסדי השם ובניסים גלויים - לא הצליחו. הכלב המשפחתי, דילן, שהיה איתם בממ"ד כל העת, הבין שיש סכנה ולא נבח במשך שלושה ימים רצופים.

דוד שהה בממ"ד במשך שלושה ימים רצופים. בלי קליטה. בלי כלום. פעם ביום הוא התגנב בשקט ובזחילה למטבח לחטוף מים או משהו לאכול, וחזר לממ"ד. בכל שלושת הימים הוא שמע צרחות, דיבורים בערבית מהחלון, ירי ופיצוצים.

שלחו לנו את הסיפורים
emuna109@gmail.com
058-326-1816

או צרו
קשר
בטלפון

ראיתם את השגחת ה'?
בואו נשתף את כולם

הוא מספר לכולנו שהיו אלה שלושה ימים בהם הוא קרא שוב ושוב יחד עם אשתו את פסוקי "שמע ישראל", שלושה ימים בהם היה מנותק חשמל רשת וסלולר, ולא ידע מה קורה סביבו וחיכה כל רגע לרע מכל.

שלושה ימים בהם שכניו מכרו וידידיו הרבים נטבחו ונרצחו הי"ד. רק אחרי שלושה ימים של מתח חרדה וציפייה אל הרע מכל, הוא שמע קולות בעברית, הציץ מאחד החרכים בחלון וראה חיילים סורקים את הישוב, יצא אליהם. התברר לו שהוא אוד מוצל מאש.

דוד יהודי חזק. מאמין. הוא הגיע אלינו לישוב להתארח בשבת ומפה ייסע אל חברי הישוב. אבל גם הוא, פעם ראשונה אצלנו, לא האמין עד כמה משפחת עם ישראל, היא משפחה אחת קטנה ונדירה.

בבית הכנסת שלנו מתפלל באופן קבוע פיני, פנחס מנחם, בן למשפחה חסידית מיוחדת ונדירה מוכרת ואהובה בישוב. פיני הוא לוחם קרבי. מאמן ירי. בליל שמחת תורה הוא רקד איתנו עד כלות. שמחת תורה נדירה.

בבוקר הוא כבר יצא לדרום. מאז הוא שם. הוא השתחרר לשבת הזאת רק לכמה שעות, ובהן הוא הגיע כמובן אל בית הכנסת. שם פגש את דוד. מתברר שפיני היה בין חברי הכוח הלוחם ששחרר את כיסופים וטיהר את הישוב ממחבלים.

החיבוק בין דוד לפיני, שניים שלא הכירו מעולם, היה החיבוק של עם ישראל כולו.

המארח של דוד, אמנון, הוא עולה חדש מדרום אמריקה. עלה לכאן לפני שנתיים. הוא ביקש לומר כמה מילים אחרי החיבוק המרגש של פיני ודוד. "אני גרתי כל החיים בונצואלה, ברזיל, ארגנטינה, ואני אומר לכם בוודאות, אין אף מקום בעולם בו אנשים ישמעו שיש קרב וטבח באיזה מקום במדינה שלהם, והם מבחירה שלהם, מהרצון החופשי שלהם, ייכנסו לרכב ויסעו לשם להציל אנשים.. להילחם תוך סיכון החיים שלהם עצמם. פיני יצא להציל את דוד, בלי שהכיר אותו, בלי שידע מיהו. אין עוד עם כזה בעולם כולו, זה לא עם, זו משפחה אחת גדולה".

כשבעל הקורא קרא בספר התורה "קום התהלך בארץ כי לך אתננה" עלה דוד לתורה, ואמר בדמעות את ברכת הגומל ברגש וצמרמורת. "קראתי כמה

שלחו לנו את הסיפורים
emuna109@gmail.com
058-326-1816

או צרו
קשר
בטלפון

ראיתם את השגחת ה'?
בואו נשתף את כולם

פעמים שמע ישראל בממ"ד והייתי בטוח שאני הולך לעולמי כמו השכנים והמכרים הרבים שלי בישוב, ואני כאן זוכה לומר "הגומל"..

בעליה הבאה בתורה כשקראנו "ברוך א-ל עליון אשר מיגן צריך בידך" עלה פיני לתורה, ואמר גם הוא "הגומל". "חילצנו את כיסופים תחת אש בלתי נתפסת. חיילים מהגדוד שלנו נפצעו, ירינו אש תופת כדי להציל את החיים של האחים שלנו. את דוד ומשפחתו, השכנים, בני המשפחה של כולנו"..

כשפיני ודוד עלו לתורה, ואמרו "אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו" אמרנו כולנו אמן בהתרגשות וצמרמורת.

רק עם כזה, שחי חיי נצח וחיי עולם, עם אמונה ומסורת תורה וחיים, יודעים לעמוד זה למען זה, ויידעו לעבור גם יחד כל דבר רע.

יחד, הם עמדו שניהם דוד ופיני, מחובקים, וקראו יחד עם בעל הקורא את הפסוקים הבאים: "ואתנה ברית ביני ובינך.. ונתתי לך ולזרעך אחרך את ארץ מגורך לאחוזת עולם ויאמר הבט נא השמימה, וספור הכוכבים, אם תוכל לספור אותם, ויאמר לו כה יהיה זרעך, ויאמין בהשם ויחשבה לו צדקה"..

בסיום התפילה ערכנו "קידוש" מאולתר. קראנו יחד את תפילת "נשמת כל חי" להודות להקב"ה על החיים והניסים. ודקות לפני שפיני היה צריך לעזוב בחזרה לחזית, דוד וחברי הקהילה שתו יחד ואמרו כולם בלב אחד ובביטחון גדול, "לחיים".

66

הצניעות שהצילה

מגי סבג שיתפה בראיון ל'רדיו קול חי' את ההשגחה הפרטית לה זכתה, לאחר התחזקות אישית שלקחה על עצמה לאחרונה. סבג סיפרה שהיא ומשפחתה נמצאים בתהליך של התחזקות במשך 11 השנים האחרונות.

ההתחזקות הגיעה מצידו של הבעל, והיא בתחילה התקוממה והתנגדה. היא סיפרה על תחילת דרכה בהתחזקות: "הייתי אומרת לבעלי 'אתה תיקח לי את הבילויים שלנו בשבת?!'. בעלי בחוכמתו המשיך להתחזק בדרכו ולא

שלחו לנו את הסיפורים
emuna109@gmail.com
058-326-1816

או צרו
קשר
בטלפון

ראיתם את השגחת ה'?
בואו נשתף את כולם

כפה עלי דבר.

לאחר תקופה קצרה החלטתי שאני חייבת לשמור שבת אחת ולראות מה הטעם של הצד השני של החיים, ולאט לאט התחלתי להתאהב בדרך הזו. גיליתי עולם מופלא של תורה ויהדות."

בנה של סבג התגייס לצבא לפני כחודשיים לתפקיד קרבי, דבר שהדיר שינה מעיניה של סבג. זה היה חודש אלול, זמן של התחזקות והתעוררות, וסבג החליטה שהיא חייבת לקחת על עצמה חיזוקים נוספים למען שמירה והגנה על בנה. היא החליטה להוציא את הטלוויזיה מהבית, וסיפרה לילדים שהיא התקלקלה. "הוצאנו את הטלוויזיה מהסלון, ובמקום זה קנינו ספרייה לספרי קודש", סיפרה סבג כשהיא משתפת שזה עדיין לא הספיק לה.

"הרגשתי שאני צריכה להתחזק בעוד משהו. אני ידעתי שעם כל הצניעות שלי, אני צריכה גם לכסות את הראש שלי. אני ידעתי את זה בתוך הלב שלי, אבל זה משהו שהיה לי קשה לוותר עליו. אמרתי לעצמי 'את הולכת על כל הקופה, כי הדבר שהכי קשה לך – זה הדבר שבו את צריכה להתמסר אל הקב"ה. זה מה שייתן לך את התחושה הטובה, את הברכה ואת ההגנה על הילדים.

"בוקר אחד, אני מסיימת להתארגן לעבודה כרגיל, ואני פשוט שמה כיסוי ראש שלם, ומרגישה שלמות פנימית. אפילו לא היו לי שום מחשבות 'מה יגידו בעבודה?', לא היו לי שום ספקות ושום חששות.

"באותם ימים הבן שלי כבר מתאקלם בטירונות בבסיס. ואז, ממש לאחר שלקחתי על עצמי כיסוי ראש, הבן שלי מתקשר אלי ואומר לי שהעבירו אותו פלוגה. הוא אומר לי: 'אני לא יודע למה. באמצע שאני יושב בכיתה עם החיילים מהפלוגה אומרים לי 'קום אתה' לי בלבד, ומודיעים לי שאני עובר לפלוגה אחרת' ולא הסבירו לו למה העבירו אותו פלוגה, וכל זה אחרי שהוא כבר התאקלם בפלוגה מסוימת. "כך עוברים הימים. וכשקרה האסון הנורא בדרום, כשהבסיס של הבן שלי הוא צמוד לעזה, הבן שלי והפלוגה הנוכחית שלו שוחררה שבת הביתה, והפלוגה הקודמת שלו היתה באותה שבת בבסיס. המחבלים חדרו לבסיס שלו, והיו חיילים שנרצחו."

שלחו לנו את הסיפורים
emuna109@gmail.com
058-326-1816

או צרו
קשר
בטלפון

ראיתם את השגחת ה'?
בואו נשתף את כולם

היא מחזקת את השומעות ומעבירה מסר: "במה שהכי קשה לכן – תתחילו במשהו קטן. הרי לא יצא דבר רע מהחיזוק הזה. כל מי שמתחילה במשהו קטן בצניעות, תרגיש את השמירה ואת הברכה בבית שלה. זה חיבור אלוקי. ולמי שמתלבטת אם ללכת על כיסוי ראש מלא, אני אומרת – לכי על זה, תראי איזה נס קרה לי. מה הסיכוי שבאותו יום שאני שמה כיסוי ראש, לוקחים חייל אחד בודד, הבן שלי, שולפים אותו ומעבירים אותו לפלוגה אחרת? הוא אפילו לא חווה את הטראומה של להיות בבסיס באותו זמן של הטבח. מה הסיכוי?!", היא מסכמת את סיפורה המצמרר.

66

אין טבע ומקרה

ביום שישי סיפר לי אברך מהשכונה, שבשבת שעברה הגיע לבית הכנסת שכן שלו שהחל להתחזק, וסיפר את הדברים הבאים: "ביום שמחת תורה הוקפצתי לדרום, כדי לעצור את המחבלים.

אני לוחם ביחידה מובחרת, אבל ברשותי היה רק האקדח בלבד. כשהגעתי לבסיס שלנו, מחנה רעם, גיליתי שהמחבלים כבר כבשו את הבסיס והשתלטו גם על מחסן הנשקים.

יריתי במחבל, לקחתי את הרובה שלו, ואיתו התחלתי להילחם בהם. ראיתי דברים מדהימים! כל כדור שלי לכיוונם פגע, וכל הקליעים שלהם פשוט לא פגעו בי זזו לצד. אין לי דרך להסביר את זה.

במוצאי החג, התקשרתי לרב שהיית בקשר איתו, וביקשתי שייתן לי משהו לשמירה. הרב אמר לי לנעול נעל ימין ואז נעל שמאל, ואחר כך לקשור את הנעל השמאלית ואחריה את הימנית.

למחרת בבוקר, הקרבות עדיין מתנהלים, העמידו אותנו בעמדה בצומת רעים, מאחורי בטונדות נמוכות. פתאום נזכרתי, שהבוקר שכחתי לקשור את הנעליים כמו שאמר הרב! התכופתי אל הנעליים, ובאותו רגע עבר צרור יריות מעלי.

תמשיכו ללמוד, זה הכל בזכות לימוד התורה שלכם!"

סופר ע"י בעל המעשה בעצמו, למתפללים בבית הכנסת גל-עד, ברח' ברזיל בק. יובל בירושלים, בשבת פ' לך לך

שלחו לנו את הסיפורים
emuna109@gmail.com
058-326-1816

או צרו
קשר
בטלפון

ראיתם את השגחת ה'?
בואו נשתף את כולם

66

בזכות השבת

נס הצלה של קבוצת נערים ממשנתפי המסיבה בקיבוץ רעים בזכות השבת, אחד הניצולים ממשנתפי המסיבה חושף את סיפור הצלתו הפלאי.

ל'בחדרי חרדים' נודע כי הניצול הוא בן למשפחה חרדית במרכז הארץ בחור ישיבה לשעבר שהתרחק מחיי תורה ומצוות, ומשמש בין היתר כדרייבר וצלם של אורחים מחו"ל הבאים לארץ.

בשבוע של סליחות הגיע במסגרת עבודתו יחד עם שלושה גבירים מארה"ב להתברך לקראת השנה החדשה אצל ראש הישיבה הגאון רבי חיים פיינשטיין בבני ברק לאחר שהאנשים התברכו ופנו לצאת מחדרו של ראש הישיבה, פנה אליו ראש הישיבה ואמר לו גם אתה צריך ברכה לשנה טובה, והפטיר באומרו שנה טובה זה לא דבר שבא מאליו, צריך להשקיע בשביל לזכות לזה.

תוך כדי שהוא לוחץ את ידיו בחמימות אומר לו ראש הישיבה תקבל על עצמך לשמור שבת בחודש תשרי, וזה יהיה לך לברכה לשנה טובה.

הבחור התרגש מאוד ובדמעות אמר לראש הישיבה שהוא מקבל על עצמו את הדבר.

הבחור אכן שמר את השבתות, וביום שישי האחרון ערב שמחת תורה בעודו מבילה במסיבה הוא פונה לחבריו השוהים עמו ואומר להם, תקשיבו כאן אני לא אוכל לשמור את השבת, ואת המילה שלי אני לא מפר, לכן אני פורש מהמסיבה עכשיו, והפציר בהם לבא עמו, שניים מחבריו נאותו להצטרף עמו, והיתר נותרו במקום.

רק לאחר יממה התוודעו השלושה, כי חבריהם נרצחו, ואילו הם נצלו בזכות השבת.

שלחו לנו את הסיפורים
emuna109@gmail.com
058-326-1816

או צרו
קשר
בטלפון

ראיתם את השגחת ה'?
בואו נשתף את כולם